

[Løje.]

1938 til 1. Januar 1939 var Vaccinen anvendt til 5000 Besætninger, og af disse blev 350 Besætninger angrebet, medens Resten gik fri. Det var kun ca. 7 pCt. af de vaccinerede Besætninger, der blev angrebet; altsaa et forholdsvis godt Resultat. Fra 1. Januar 1939 var Vaccinen anvendt til mellem 18 000 og 19 000 Besætninger, og af disse blev kun 39 angrebet, det vil sige et Par pro mille af de vaccinerede Besætninger.

Sluttelig udtalte Veterinærdirektøren:

„Der findes nu meget store Beholdninger til Imødegaaelse af en ny Epizooti.“

Disse Udtalelser var meget forjættelsesfulde, og fra Landbrugets Side maatte vi opfatte det saaledes, at det gjaldt om, at vi ved Begyndelsen af den nye Epizooti maatte holde os rede til at udnytte de glimrende videnskabelige Resultater, der var opnaaet.

De enkelte spredte Tilfælde, der opstod i Efteraarsmaanederne i afvigte Aar, ca. en halv Snes nye Tilfælde ugentlig, vakte ingen særlig Uro, saa meget desto mindre som Tilfældene forekom spredt i Landets forskellige Amter. I sidste Uge af Oktober var der saaledes kun enkelte Amter, hvor der var tre Tilfælde, og andre, hvor der kun var enkelte Tilfælde. I det hele var der kun 8 nye Tilfælde, spredt over hele Landet, saa man kunde ikke tale om egentlige Smittecentre. I December 1939 begyndte Antallet af nye Angreb imidlertid at stige i foruroligende Grad, og fra Landbrugets Side blev der i stadig større Omfang fremsat Ønske om Vaccinering af Dyrene, særlig fra de Egne, hvor Sygdomsangrebene var mest foruroligende. Ogsaa Dyr lægerne satte sig i Bevægelse, og der blev i flere Mejerikredse truffet Aftale om en almindelig Vaccinering ud fra den Forudsætning, at den blev foretaget af Dyr læger til betydelig nedsatte Takster. Dyr lægerne traf Aftale med Veterinærdirektoratets Vaccinekontor om Levering af Vaccinen til aftalte Tider og med forholdsvis kort Frist, men det viste sig hurtigt, at Kontoret ikke var leveringsdygtigt i nævneværdigt Omfang.

Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, har dette været Tilfældet lige fra December Maaned og indtil dette Øjeblik, og jeg har nærliggende Eksempler paa, at Vaccinen, der er bestilt midt i December Maaned til særlig truede Egne, først blev leveret ca. 7 Uger senere, og Vaccine, der er bestilt i Midten af Januar, er ikke hidtil leveret, og der kan overhovedet ikke faas Besked om, hvornaar denne Vaccine kan faas. At dette set paa Baggrund af de Udtalelser,

som bl. a. Veterinærdirektøren har fremsat, er meget uheldigt og maa svække Tilliden til dem, der har med denne Sag at gøre, er umiddelbart indlysende, og det forekommer mig, at Offentligheden har Krav paa at faa Rede paa, hvad der er sket, og hvorledes hele denne Sag ligger. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne fremsætte følgende Spørgsmaal til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri:

1) Hvad er Aarsagen til, at de Løfter angaaende Fremstilling af Midler til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, som Veterinærdirektøren offentligt har stillet i Udsigt, ikke er indfriet?

2) Hvilke Foranstaltninger mener Ministeren at kunne træffe til hurtig Fremskaffelse af den nødvendige Vaccine til Bekæmpelse af den nu opstaaede Epizooti?

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): I et Samraad Fredag den 9. Februar med Folketingets Finansudvalg har jeg lovet paa Opfordring af Finansudvalget at fremsætte Oplysninger til Offentligheden om Aarsagen til den beklagelige Mangel paa Vaccine til Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge.

Som det formodentlig er Tingets Medlemmer bekendt, havde jeg i Fjor Vinter faaet Bevillingsmyndighedernes Tilslutning til at levere Vaccine til Landmændene til halv Pris, saaledes at Staten her gik ind ved Siden af Landbruget i det store Arbejde med Bekæmpelse af Mund- og Klovesyge. I Anledning af dette Løfte til Finansudvalget har jeg derefter rettet en Anmodning til Udvalget af 7. Juli 1938 angaaende Fremstilling af Vaccine mod Mund- og Klovesyge og til Veterinærdirektør Gerhard Petersen om at fremskaffe en Redegørelse angaaende disse Forhold.

Udvalget af 7. Juli 1938 bestaar af forhenværende Minister H. P. Hansen som Formand, Dr. Thorvald Madsen, Seruminstittet, og Professor Christiansen, Statens veterinære Serumlaboratorium. Jeg har fra dette Udvalg og Veterinærdirektør Gerhard Petersen modtaget en Redegørelse angaaende disse Forhold; jeg vil da benytte den ved det ærede Medlem Hr. Løjes Forespørgsel givne Lejlighed til at meddele de i Redegørelsen indeholdte Oplysninger, og jeg vil derefter i Henhold til mit Løfte til Finansudvalget udsende denne Redegørelse til Offentligheden gennem Ritzaus Bureau i Eftermiddag, hvorefter et Uddrag af Redegørelsen formodentlig vil fremkomme i Radioavisen i Aften.

Med Formandens Tilladelse skal jeg